

Hensende ere foreslaaede i disse Love, og den maa da ogsaa indeholde de nærmere Bestemmelser om, hvorledes Sligt skal fordeles mellem de forskjellige Communer. Den ærede Minister meente, at Amtsraadene ikke kunde have et saadant Kjendskab til Communerne i Amtet, at de vilde kunne fordele den ene Hjerdedeel med nogenlunde Sikkerhed. Dette har Udvalget imidlertid meent, og jeg mener det endnu for mit Bedkommende; thi Amtsraadet bliver jo bekendt det ene Aar efter det andet med samtlige Communers Regnskabsvæsen, som det faaer indsendt, og som det underkaster Revision; derigjennem bliver Amtsraadet jo netop bekendt med Skatteforholdene i samtlige Communer i Amtsraadskrebsene. Jeg troer derfor, at Amtsraadet er vel istand til at have en begrundet Mening i saa Henseende, uden at dets Medlemmer just behøve at være bostedende i de paagældende Communer selv. — Den ærede Minister har endvidere udtalt, at det sidste Stykke af den foreslaaede nye § 52 burde forandres. At denne Bestemmelse er bleven foreslaaet optagen af Udvalget, slykkes den ærede Minister selv, thi i vort første Udkast havde vi ikke optaget den, men i en Conference med den ærede Minister gjorde han opmærksom paa, at det vistnok var rigtigt, at vi optog den, og vi fandt dette Fingerring saaa vel begrundet, at vi ogsaa gjorde det. Vi havde sat „Anliggende“ istedetfor „Foranstaltning“, men det forekommer mig at være det Samme. Kan Amtsraadet med Genstemmighed tage Beslutning om, hvilke Foranstaltninger der ligge under dets Omraade, saa maa det ogsaa kunne beslutte, hvorvidt et Anliggende falder indenfor dets Omraade, thi det kan ikke tage Beslutning om Foranstaltninger med Hensyn til et Anliggende, der ikke ligger under dets Omraade, og jeg seer derfor ikke, at dette Udtryk i mindste Maade gjør nogen Forskel.

Den ærede Minister gjorde adskillige Bemærkninger til Udvalgets Forslag om at lade § 20 heelt bortfalde. Han meente, at der in-

den 3die Behandling dog maaskee maatte indsættes en eller anden Bestemmelse, som kunde aabne Udvei til, at Amtsraadene kunde tage Beslutning med Hensyn til enkelte Udgifter, hvoraf den ærede Minister nævnte nogle, nemlig til Industriforeninger, Landbohøjskoler og andet Saadant. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at dette havde Amtsraadet hidtil kunnet med Bemyndigelse af Ministeren, og at der var taget flere saadanne Beslutninger med Sanction af Ministeren. Men Udvalget har netop meent, at dette heller ikke skulde kunne gaae, fordi Ministeren tillod det; vi have ikke villet lade det være afhængigt af hvem der tilfældigvis til en given Tid er Indenrigsminister, om det skulde tillades at afholde saadanne Udgifter i en vis Retning, idet det vilde berøve meget paa den til enhver given Tid værende Indenrigsministers personlige Dømmeme, om et enkelt Anliggende fortjente en saadan Understøttelse og et andet maaskee ikke. Anstuelserne herom vilde altsaa kunne vegle, ligesom Ministrene veglede, saaledes at Amtsraadet i een Retning kunde faae Lov til at anvende maaskee temmeligt store Bidrag, og naar der kom en anden Minister, faae Lov til at anvende store Bidrag i derfra forskjellig Retning. Vi troe i det Hele taget ikke, at det gaaer an med det Grundlag for Amtsraadenes Myndighed, som her ligger for, at give dem Ret til at anvende af Amtets Penge til Foranstaltninger, der ligge udenfor deres Omraade, og vi formene, at det ligesaa lidt bør indrømmes med Indenrigsministerens Samtykke som uden hans Samtykke. — Jeg vil ikke opholde det ærede Thing længere. Om § 17 vil jeg kun udtale paa Udvalgets Fleertals Vegne, at vi ere enige med den ærede Minister om, at Gjennemførelsen af denne Paragraph vil være lidt svær; men vi have sagt os selv, at Gjennemførelsen af den tilsvarende Paragraph overfor Sognecommunerne vil være ligesaa svær. Der kan i begge disse Tilfælde være Spørgsmaal om større Summe paa det ene eller andet Sted, men de større